

Afghan Lawyers Association
in Europe

Vereniging Afghaanse Juristen in Europa

پیام و فراخوان گردهمایی کوپنهاگن

اول اکتوبر ۲۰۲۲ م

راه اندازی نهضت سراسری مدنی بخاطر انفاذ قانون اساسی و حل و فصل مسائل و مصائب افغانستان

بنام خداوند حق و عدالت

شرکت کنندگان گردهمایی بخشی از دیاسپورا افغانستان اعم از نهادهای سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، فعالان حقوق بشر ومدافعان داعیه برحق زنان و دختران (بیش از یکصد نهاد) بشکل حضوری و یا از طریق ارسال پیام های ویدیویی و تحریری به میزبانی انجمن حقوقدانان افغان در اروپا، با گزارشگر خاص سازمان ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در افغانستان، آقای ریچارد بنیت ، مسائل ومصائب اسفبار افغانستان را همه جانبه بررسی وبه صورت رُگ و راست صدای اکثریت خاموش و جامعه مدنی واقعی را بازتاب دادند که عصاره و نکات اساسی آن بخاطر راه اندازی نهضت سراسری مدنی بخاطر انفاذ عاجل قانون اساسی و استمرار قوانین ، خدمت هموطنان عزیز تقدیم می گردد.

در این گردهمایی، احوال ناهنجار و اسفبار افغانستان با عوامل کثیرالجوانب داخلی، منطوقی و بین المللی مورد ارزیابی قرار گرفت. فساد گسترده و ایجاد "شرکت سهامی" به اشتراک "تاجران قوم و دین فساد سالار و مرکز گریز و مرکز گرایان ناقض حاکمیت ملی و قانون شکن" بحیث عوامل اساسی باعث گردید که در تداوم نقض تعهدات حقوقی حکومت امریکا و ناتو با دولت را که خود حامی آن بودند، بزرگترین شکست اخلاقی «جامعه بین المللی» رقم بخورد و افغانستان در سراشیب سقوط ، وارد یک مرحله دیگری از بحرانات خطرناک گردد.

افغانستان که از قبل با حد اقل ده بحران بزرگ مواجه بوده است، در نتیجه این شکست اخلاقی وارد بحران بزرگ حقوقی و مشروعیت گردید و درست به همین دلیل ب گذشت یکسال، اداره طالبان در ایجاد دولت

Adres: van Someren Downerlaan 46, 5707 KL Helmond, web. www.hoqooq.eu, KvK No: 53230108, Bank Nr NL64 ABNA 0:469 9353 08 ABN-AMRO te Helmond.

Contact.: Nederland (A. Basir Dehzad, tel: (31) 06-19480048, e-mail: b_dehzad@hotmail.com), Denmark (M.A. Wahid Sadat, tel: (45) 027294949, E-mail: mir-sadat@hotmail.com), Duitsland: (A. Wase Ghafari, tel: (49) 061589216480, e-mail: a.wasegafari@web.de).

ناکام گردیده و نتوانست با وقوع فاجعه بشری، خطر سقوط اقتصادی، فقر ملیونی بالاتر از نود فیصد، مهاجرت کتلوی، بیکاری و مقابله نماید.

در چنین احوالی که هست و بود افغانستان در معرض نابودی قرار دارد و افغانستان مورد آماج دور تازه تروریسم با ابعاد تهدید منطقی و جهانی قرار گرفته است، افراطیت، برخورد متحجرانه و برداشت تنگ نظرانه از ارزش‌های دین مقدس اسلام باعث گردیده تا حقوق و آزادی‌های بشری مردم نقض و بویژه زنان و دختران افغان مورد تبعیض خشن جنسیتی، تا سرحد حذف از حیات سیاسی و اجتماعی کشور قرار گیرند و دختران از حق تعلیم و تحصیل محروم گردند.

در تداوم این مصائب جانکاه، شروع جنگ‌ها بمثابه سیاه‌ترین برگه تاریخ و عواقب هلاکت‌بار آن، کشتار اهالی ملکی، موج جدید بیجاشدگان، کوچ دادن‌های اجباری و جرایم هولناک جنگی و ضدبشری، مردم مظلوم را بخاک و خون بکشاند و بازهم کربلاها تکرار گردد. با چنین مصیبت خانمانسوز، در افغانستان بحیث قبرستان ارزش‌های حقوق بشری، سوال نقض حقوق بشری نه، بل فاجعه عمیق حقوق بشر در جریان است.

میرهن است که در فقدان دولت مقتدر ملی و مشروع، منبعث از اراده آزاد مردم، افغانستان به مأمین امن شرارت پیشه‌گان بین‌المللی مبدل گردیده و منابع معدنی آن مورد تاراج همسایه‌های حریص و طماع قرار داشته و پاکستان حتی تا مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نقش قیم "نظام طالبی" سخن می‌راند. وقت آن رسیده است تا سازمان ملل متحد، کمیسیون حقیقت یاب بین‌المللی را ایجاد نماید، تا مجموع موارد متذکره را بررسی و عاملان آن را مشخص نماید. همچنان ضرور است تا سازمان ملل متحد در افغانستان حضور یافته و مجموع جرایم مندرج در کنوانسیون‌های چهارگانه ژینو (۱۹۴۸ م) را بررسی و عاملان را به محاکمه بکشاند.

در چنین احوال پر آشوب، رسالت انسانی و ملی هر افغان در داخل و خارج کشور است، تا بخاطر نجات وطن مشترک و مردم مظلوم ما با عقلانیت بیاندیشند و صادقانه گام گذارند و در احوالی که مقدرات تاریخی افغانستان کماکان در کشمکش قدرت‌های رقیب جیوپولوتیکی منطقی و جهانی رقم می‌خورد، قبل از آنکه افغانستان را به طرف سوریه شدن سوق و به باتلاق دیگری مبدل نمایند، راه و چاره عملی را مطرح نمایند.

درست با تشخیص این رسالت شرکت‌کنندگان این گرد همایی، بدون نسخه پردازی از برج عاج اروپا، برویت کتاب خونبار افغانستان موارد آتی را به پیشگاه هم وطنان با درد و درک ما مطرح می‌نمایند: در حالیکه بحران افغانستان راه حل نظامی ندارد! پس چاره زخم ناسور ما کدام است؟

افغانستان در فقدان دولت مقتدر ملی قانون محور و عدالت گستر، منبعث از اراده آزاد مردم، نمیتواند با بحران‌ات خانه برانداز مقابله و از انزوای بین‌المللی بیرون آید.

برای دستیابی به این مأمول سترگ ملی، به بحران بزرگ حقوقی (که حل سایر بحران‌ات در گرو پرداختن بدان می‌باشد) راه و چاره اساسی جستجو گردد. که فقط و فقط با انفاذ قانون اساسی بمثابه شاه کلید حل مسأله، می‌توان این بحران را مهار نمود. انفاذ قانون اساسی و حل بحران حقوقی، دروازه را برای حل و فصل بحران اساسی (مشروعیت) باز می‌نماید، که با اعمال حق حاکمیت ملی که بر طبق تمام معیارهای جهانی، منشور ملل

متحد و میثاق‌های بین‌المللی که افغانستان به آن الحاق و ملزم برعایت آن می‌باشد و با دین و آیین ما همخوانی دارد و از صلاحیت انحصاری مردم می‌باشد، ممکن می‌گردد.

بدینرو از تمام وطندوستان، پاسداران حفظ و سلامت افغانستان و مدافعان حقوق و آزادی‌های مردم و طرفداران دولت مقتدر ملی قانون محور و عدالت گستر، منبعث از آراده آزاد مردم، می‌خواهیم که:

با تشخیص دقیق مصالح‌علیای افغانستان و منافع مردم مظلوم ما، (در تداوم فراخوان قبلی ماه اپریل که از طرف بیشتر از صد نهاد و حدود هزار تن از ذوات گرانقدر مورد تایید قرار گرفت) در یک‌هی‌الی الفلاح تاریخی به حبل‌المتین (ریسمان نجات) چنگ بزینم و برای نجات کشور، از انفاذ عاجل قانون اساسی بمثابه خواست نهایت مبرم، اساسی و اولی‌جانبداری نماییم.

قانون اساسی پل وصل با جامعه جهانی است و درین وثیقه ملی است که تعهد و الزام دولت افغانستان به منشور ملل متحد و میثاق‌های بین‌المللی مسجل و مورد اطمینان سازمان ملل متحد قرار گرفته و حقوق و آزادی‌های شهروندان تنها در وجود قانون اساسی و استمرار قوانین معنی و تعریف می‌گردد.

انفاذ قانون اساسی یگانه راه تحدید قدرت خودکامه و استبدادی است که راه را برای تقسیم واقعی قدرت، تفکیک قوای ثلاثه دولتی و تنظیم بافت دقیق و دیموکراتیک مرکز و محلات، بوجود می‌آورد و زمین ساز اشتراک مردم در قدرت و اداره دولتی می‌گردد.

خواست انفاذ قانون اساسی و استقرار حاکمیت قانون ارزش بزرگ ملی و تاریخی و میراث مشروطه خواهان سترگ افغانستان است که در صد سال اخیر مردم بخاطر آن مبارزه نموده اند.

برای رسیدن به این آرمان سترگ ملی و نیاز است تا در یک رستاخیز عظیم تاریخی: نهضت سراسری مدنی بدور از هر نوع حب و بغض و گرایشات قومی، زبانی، سمتی و ایدیولوژیک در داخل و خارج کشور همچون یک موج خروشان براه افتد، تا این فراخوان وطنی را به یک داعیه برحق مردمی بحیث صدای اکثریت خاموش و منشور ملی مطرح و به جهانیان معرفی نماید.

این نهضت کدام تشکل جدید نمی‌باشد، هر نهاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و مسلکی می‌تواند خود منادی و مشمول این نهضت باشد. البته انجمن حقوقدانان افتخار خواهد داشت تا در ارتباط و انسجام این نهضت سهیم باشد.

افغانستان بمثابه کشور با اقوام و مذاهب مختلف به یک چتر بزرگ ملی نیاز دارد که تمام مردم و منسوبان رژیم‌های مختلف از شاهی تا طالبان را مورد پوشش قرار دهد. این چتر در مرحله کنونی همانا قانون اساسی است که امکان حضور همه را بشمول طرفداران نظام‌های سیاسی مختلف در پروسه‌های کلان سیاسی و گفت‌وگو بزرگ ملی، ممکن می‌سازد.

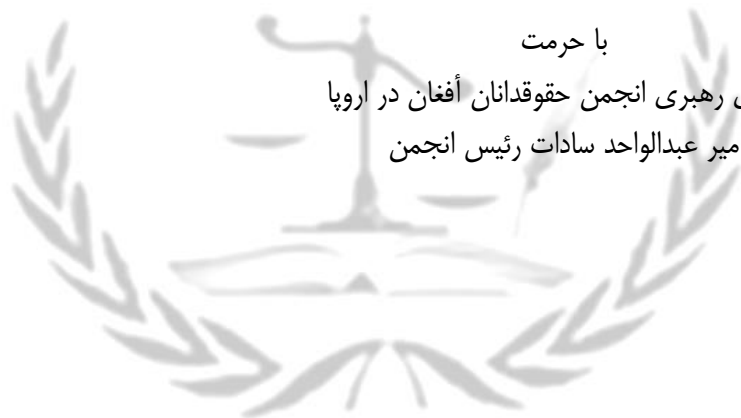
راه اندازی این نهضت مدنی امکان آن را مساعد خواهد ساخت، تا مبارزه شجاعانه زنان، دختران و جوانان مورد دستبرد فساد سالاران قرار نگرفته و بحیث وجه المصلحه قدرت‌های رقیب و درگیر قرار نگیرد.

حق داده نمی‌شود و برای گرفتن این عادلانه‌ترین، انسانی‌ترین اصل بزرگ باید تلاش نماییم. افغانستان وطن و قلب مشترک هر شهروند و تمام اقوام با هم برادر و برابر این سرزمین حماسه و فاجعه است. همه با هم و به

اتکاء به وحدت ملی که بقول شاه امان الله، موجودیت کشور واحد در گرو آن است، در یک دایره وسیع وفاق منورانه و ملی، با پاسداری از «انقلاب امید» سهم شایسته خود را در این مبارزه تاریخی علم و جهل، به دفاع از حق حیات و کرامت انسانی، آزادی، عدالت، ترقی و مساوات ایفا نماییم.

عدم تمکین "تحریک اسلامی طالبان" و حکومت دیفکتوی آنها به ندای برحق اکثریت خاموش افغانستان و اراده ملی، عواقب ذلت بار در قبال دارد و مسئولیت نابودی کشور و برپادی مردم به عهده آنان می باشد.

مکلفیت اخلاقی جامعه جهانی در قبال افغانستان و مردم آن اظهر من الشمس است، به ندای برحق اکثریت خاموش افغانستان توجه اساسی نموده و مظلومترین خلق خدا را که تراژیدی خونبار چهل و شش ساله شان معلول و محصول مداخله و تجاوز خارجی است، بخاطر رسیدن به خواست انسانی آنها و تحقق ارزشهای مندرج در منشور ملل متحد و ارزشهای جهان شمول حقوقی یاری رسانند. درین راستا تعهد سازمان ملل متحد به قطعنامه ها و مصوبات آن سازمان در مورد افغانستان و گسترش نقش سازمان ملل متحد و نظارت آن بر کمک های بشری و پروسه های جاری حایز اهمیت بزرگ می باشد.

با حرمت
شورای رهبری انجمن حقوقدانان افغان در اروپا
میر عبدالواحد سادات رئیس انجمن